

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

כב.

עין משפט
נר מצוה

מח א ב ג ד מ"י פ"ו
 מהל' שנים הל' ט
 סמג עשין פז טו"ש"ע ח"מ
 ס' קטו סעף י:
מח ה ו ז ח ט י
 י טו"ש"ע שם סעף ז:
ב ט מ ט"י פ"ט שם הל' ט
 סמג שם טו"ש"ע ח"מ ס'
 קנה סעף יב:
נא י מ"י שם פ"ו הל' א ב
 ג סמג שם טו"ש"ע ח"מ
 ס' קנד (סעף ג וסעף כב)
 [סעף כא]:

רבינו גרשום

[illegible]

קנאת סופרים תרבה חכמה. ולא גרסי' כמו שיש בספרים דלמר
מר עזרא מיקן להם לישראל שיהו מושיצין סופר גדל
סופר דהא לא חשיב ליה בזמרוהו (ב"ק 97 פס'). גבי עשר תקנות
שמיקן: **מעלמא אתו ויעלמא לויבנן**. מכאן משמע דזיומא
דשוקא היה מותר להלוות לבני אדם
הצאים ממקומות שם לשוק ללגריס
דלמו מעלמא אצל לבני המקום לה
ודוקא בשוקא אצל לאדדורי לא:
אמר ליה רבא ארב אדא בר אבא.

[illegible]

בישראל [שמינא] כי רבא ורבא אמר אנא ענישיתיה
חא למשקל אומצא] אמר להו למבחי אנא שקילנא
דרבא דאנא עדיפנא מיניה רב נחמן בר יצחק אמר
נחמן בר יצחק ריש כלה הוה כל יומא מיקמי
בהדיה רב אדא בר אבא לשמעתיה והדר עייל
טוה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע לרב
לא הוו בסיומא אמרו ליה אימא לן הני שמעתתא
מריניהו רבא אמר להו הכי אמר רבא והכי אמר רבא
נחמן בר יצחק] ^א(ולא אתי רב אדא בר אבא)
נחמן בר יצחק קום דנגה לן למה יתיב מר אמר
טוה לערסיה דרב אדא בר אבא אדהכי נפק קלא
בר אבא ומסתברא דרב נחמן בר יצחק ענישה:
לו סמוך לכותל חבירו לא יסמוך לו כותל אחר אא"כ
מות ^אהחלונות בין מלמעלן בין מלמטן בין כנגדן
וקמא היכי סמוך אמר רב יהודה הכי קאמר
הבא
מא מפרש בגמ' [ע"כ]: בין מענגדן. נריך להרמיקו מהן ד' אמות: גמ'
הבא

ומודה רב הוּא זריה דרב יוסע. אע"ג דלמר [כא:] זר מתא ארז מתא אחרימי מצי מעבד מלהביא כאן ולמכור מודה הוא זבוכלין מוכרי בשמים המחזירין בעיירות להביא בשמים לנשים להתקשט בהן דלא מנא לעבד עלייהו רוכלי העיר: לאהדורי. לחור ולקצב צבאנות העיר וצבאניה על כל הרואה לקנות ואחרי כן יצא לעיר: ואי זורבא מרצגן הוא. דעריד זבגרסא ולא אורחיה לאהדורי אפי' לאקבועי נמי: דלא כהלכתא. אלא לפניס משורת הדין: דיקולאי. מוכרי סלים ויש אומרים מוכרי יורות: ועלמא ליזבגן. יומא דשוקא הוה ודשוקא באין מנקים אחר לקנות מן השוק לפיכך אין צד העיר מעבדין גם על ההוכרים להביא אומנותם ולמכור לנקצאים לשוק: עמוראי. מוכרי זמר: אים

[illegible]

אדום^א לסיר נח נפש
 רב יוסף אמר אנא ע
 רב דימי מנהרדעא
 דאפסיד גרונרות ד
 ענישתיה דאמר לה
 גרמי בי אבוי תו אב
 [דכי הוה אויל לבי
 בישראל מיקמי שמע
 ענישתיה דרב
 דניעול לבלה מרהי
 לבלה הוה יומא
 דאדא בר אבא משום
 דמעשר בהמה היכי
 אדהכי נגה ליה [ל
 אמרו ליה רבנן לרב
 להו יתיבנא וקא^א
 דנח נפשיה דרב אז
 מתני^ב מי שהיה כו
 הרחיק ממנו ארבע
 ארבע אמות גמ'
 וכלומר שיהיה כוונתו
 וימלא לבלות הכחות ומרוחות וכל
 רבא: שמעיה דרבא. שלוחו לקנות
 צמר: ריש כלה. דורש צרכים
 בצמחות: דלא הוה צסוימא. יש
 חומרים שלא היו צעא כשנעשה רב
 נמחן ריש כלה ויש חומרים דלא
 הוה צסוימא דפירקא דרבא דדריש
 צצמא הרגל הלבנת האמורות צפרק
 אחרון של צבורות: שמעסא
 דמעשר צמה. צפרק אחרון
 דצבורות ורבא אמרינהו צסופא
 דפירקא: אהו רבנן. תלמידי
 הישיבה הבאים לשמיע: נטרנא
 ערסי דרב אדא. רבי מנפה
 כחן ציביו את ממת רב אדא
 שמת: מתני' לא יסמוד לנותל
 חצירו כותל אחר אלא אם כן כו'.
 מפרש בגמ': והחלונות. מי שהיו לו
 חלונות פתוחים לחצר חצירו והחומק
 צדדו זה שלם שנים וצא צעל החצר
 לצנות שים כותל צריך לשער ד'
 אמות: צין מלמען. אם צד להגביה:
 יציאה כותל ד' אמות מן החלונות:
 צין מלמען. אם צא לצנות נמוך צריך להשפילו מן החלונות ד' אמות וכו'

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1 כֹּה אָמַר יי' עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי מִוָּאָב וְעַל אֲרֻבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ עַל שָׂרְפוֹ
עֲצָמוֹת מֶלֶךְ אֲדָוָם לִשְׂדֵי:
עֲמוֹס ב א

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אצל לזהדורי במתא
ללא: (ב) שם אית לן אשורי
במתא אמר: (ג) שם וקא
נטרנא לערסיה:

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

שלו ב' אמות אחרות. שס. ה. שאין זה נקרא מוֹזֵק, אלא מונע טוב מבעליו בעלמא הוא, וכל אימת דליכא כותל אחר אין שדהו ירחיק ג"ט אחרים. רמזי וינא. T. היה לו לכנוס בתוך שלו ב' אמות ולכשיבנה חברו מחר הכותל סמוך לו יכנוס לתוך ג. אלא מרחיק בורז ג"ט ואם יעשה חברו למחר בור בתוך

דנפּל דהוּז מעיקרא היכי סמיך בקרוב מד' אמות: אמר רב יהודה. הכי תריץ מתני' הבא לסמוך בעלים. רמב"ן.